

S SEJ IZVRŠNEGA SVETA

O delu molznih kontrolorjev in kvaliteti mleka

Neredna oziroma nedosledna kontrola mleka po predpisani A in Z metodi, neustrezne zbiralnice mleka ter ponekde ne povsem zadovoljiva higienska oprema v kmetijski zadrugi Ljubljana TZO Vič so bile ugotovljene tako ljubljanskega veterinarskega inšpektorata kot tudi občinskega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prekrbo, ki je posebno poročilo pripravil tudi za izvršni svet.

Sam komite je ugotovil, da ni opravičila za neresen odnos mlečnih kontrolorjev do dela, kar pomeni, da je potrebno to področje dela v TZO Vič nujno urediti. Z ozirom na to, da je TZO Vič v februarju in decembru lanskega leta že izgubil premije za mleko – to že predstavlja situacijo, v kateri je potrebno ukrepati, saj je šlo v obeh primerih za izgubo finančnih sredstev, ki jih mora omenjena zadruga enota sedaj zagotoviti iz lastnih sredstev.

Na področju TZO Vič so lani odkupili 4.558.027 litrov mleka (4 odstotke več kot leta 1983), pogodbe za mleko so sklenjene s 1002 proizvajalci. 19 proizvajalcev je takšnih, ki so oddali nad 20.000 litrov mleka, eden pa celo nad 50.000 litrov mleka. Za letošnje leto pa planirajo odkup 4.860.000 litrov mleka, nenaadnje pa naj bi ta odkup dosegli z dobro organiziranim selekcijskim delom.

In čemu molzna kontrola ni svojega dela zadovoljivo opravila v lanskem letu? V TZO Vič med poglavne vzroke uvrščajo kadrovske probleme (neugodni razporedi delovnega časa), sedanja organizacija dela pa je tudi neustrezna, saj molzni kontrolor ne more hkrati vršiti A kontrole pri rejcu in jemati vzorec mleka v zbiralnici. Razpolagajo z 52 zbiralnici mleka, precej jih je v neustreznih najemniških prostorih, nekatere pomanjkljivosti so že odpravljene – samo vzdrževanje in ureditev novih zbiralnic zahtevata precej finančnih sredstev, kar pa sedanj način zbiranja sredstev 0,25 din od litra odkupljenega mleka zagotovo ne zadošča.

Izvršni svet je menil, da z ozirom na to, da je takšna situacija v TZO Vič prisotna že dalj časa, zadolži TZO Vič, da loči rodovniško službo od komercialnih nalog kontrole mleka, da se do konca aprila uredi evidenca o A kontroli mleka, da je potrebno izdelati do konca marca program urejanja zbiralnic, da so prav tako do konca marca opravljeni zdravniški pregledi za zbiralce mleka, da je potrebno poskrbeti za zaščitno opremo in čistilna sredstva, da je potrebno pospešeno pristopiti k izobraževanju kmetov o higieni mleka. Prav tako morajo ljubljanske mlekarne poostri pregled mleka in skrbeti za ustrezno čistočo cistern, veterinarska inšpekcija pa naj še naprej opravlja kontrolo in o ugotovitvah redno obvešča izvršni svet. Ob tem pa je izvršni svet dal tudi pobudo za spremembo oblikovanja cen za mleko, ki sedaj temelji na odstotkih tolske v mleku s predlogom, da bi se pri oblikovanju cene mleka upoštevala tudi njihova kvaliteta (beljakovine, čistoča).

Pospeševalcev je še vedno premalo

Ali smo lahko z delom kmetijsko pospeševalne službe na območju občine zadovoljni? Najbrže ne povsem. Takšen odgovor je bilo slišati na seji izvršnega sveta, ko je tekla razprava o poročilu in programih dela kmetijskih pospeševalcev.

Pridelava mleka in mesa sta najpomembnejši kmetijski dejavnosti v občini in za lansko leto smo v resoluciji zapisali, da je potrebno povečati tržno proizvodnjo za 4 odstotke. V uspešnost dela pospeševalne službe pa se med drugim kaže tudi s povečano tržnostjo kmetijske pridelave, saj je pospeševalno delo izključno strokovna dejavnost v kmetijskih zadrugah, a so konkretni rezultati vidni po daljšem obdobju intenzivnega dela.

In kakšno je stanje v naši občini. Na območju KZ Ljubljana TZO Vič dela 5 pospeševalcev razporejenih po zadrugah enotah in en za konjerejo. Tako odpade na enega pospeševalca 490 kmetij, kar je za obvladovanje proizvodnje glede na zahtevnost terena mnogo preveč. Na območju KZ Velike Lašče delata dva pospeševalca tako, da na enega pride 222 kmetij, kar pa je glede na konfiguracijo terena in komunikacije težko obvladljivo. Ob dejstvu, da republiški normativ predvideva na pospeševalca največ 120 kmetij (le na tak način bi lahko zagotovili uspešnost in učinkovitost pospeševalne službe),

lahko kaj hitro razberemo, da je kmetijska pospeševalna služba na področju občine glede na zahtevnost strokovnih opravil pospeševala vse prej kot razveseljivo. Srečujemo pa se tudi z različnimi pristopi k delu pospeševalne službe. Po oceni komiteja za kmetijstvo je v vsebinskem pogledu pospeševalna služba v KZ Velike Lašče delala boljše od one v TZO Vič. Jasno je, da bi dosegali po posameznih kmetijah pa tudi v skupnem številu mnogo boljše tržnost proizvodnje, če bi kmetijska pospeševalna služba načrtovala proizvodnjo za vsakega združenega kmeta. Na vprašanje, zakaj je tako malo pospeševalcev, se redno sliši odgovor, da primeren kadrov ni. Vemo pa, da kadrov ne manjka, res pa so prisotna vprašanja o primernosti njihovega nagrajevanja. Zdi se, da se bolj srečujemo z nezainteresirano zadrugo in njihovo nedodelano notranjo organizacijo dela, saj so sredstva za ta namen (tudi za stimulativnejše nagrajevanje) zagotovljena v mestnem skladu za intervencije v kmetijstvu. Sklepov in stališč, ki jih je izvršni svet sprejel, zato ni bilo malo, z njimi je program dela te službe potrebno tudi dopolniti.

Izdvojili smo jih samo nekaj: TZO Vič mora povečati število pospeševalcev, da bo dosegel normativ 100 do 120 kmetij na enega pospeševalca, ob zadrugi pa morata izdelati program metod dela za pospeševalno službo v celoti. Za vsako kmetijo mora biti izdelan dolgoročni program razvoja. Za strokovno usposabljanje kmetov bodo tudi v letošnjem letu izvedeni izobraževalni programi. V kmetijsko pospeševalno delo se bo vključevala tudi veterinarska strokovna služba, zlasti pri preventivi in pri pripravi programov proizvodnje na usmerjenih kmetijah. Sicer pa bodo naloge te službe predvsem v intenziviranju pridelkov poljščin in travinja, na območju KZ Velike Lašče bo v intenzivno rabo na novo vključeni 60 ha travnikov, na območju Babne gore se na zemljišču opuščene sadovnjake uredi pašna skupnost na 50 ha, z intenzivnejšo pridelavo krme na njih bo potrebno nadoknaditi manjšo rabo močnih krmil in tudi primanjkljaj osnovne krme, strokovna služba se bo na področju melioracijskih posegov v Horju in na Dobravci vključila v pripravo izvedbe melioracij...

ZLATENIČNA BOLENIJA V RAKOVI JELŠI

Dosledno ukrepati in preprečevati

O pojavih z obolenji za zlatenico smo v našem glasilu pisali že prd časom. Širša informacija pa je bila podana tudi izvršnemu svetu.

Samo obolenje se je pričelo širiti iz Rakove Jelše v VVO Sonje Vidmar, za tem na osnovni šoli Franca Leskoška in X. SNOUB Ljubljanski, registrirano pa je bilo tudi na srednji kemijski šoli in v občini Center. Skupno je obbolelo 15 predšolskih in 14 šolskih otrok ter 8 odraslih. Slednji podatki pa najbrže ni točen, saj za odrasle osebe, ki stanujejo ali se zdravijo izven občine, Zdravstveni dom Vič, ki je pripravil to informacijo, nima podatkov. Največ primerov izvira iz področja Rakove Jelše in njene okolice. Tamkajšnji prebivalci pa kot vemo dnevno migrirajo na delo in v šole po vsej Ljubljani in njeni okolici. Znano je, da je v tem predelu mnogo zasilihih bivališ in da so higienske razmere slabe: neurejene sanitarije, vodovod ni napeljan v hiše, bivalni prostori so natrpani. Vse to pogojuje širjenje bolezni predvsem pa nalezljivih črevesnih bolezni. Sama zlatenica je značilno obolenje komunalne onesnaženosti in pomanjkljive osebne higiene, če prebivalec nista zagotovljeni neoporečna pitna voda in higienski odtok odpadkov. Praviloma ni možno izboljšati higienskega režima življenja. Bolezen sama je nalezljiva, pri otrocih poteka blago in nenevarno, pri odraslih pa težje in dolgotrajneje. V epidemični pojavnosti se predstavlja tudi ekonomske posledice za družbeno skupnost.

Kaj storiti za preprečitev? Zdravstveni dom je predložil vrsto ukrepov, katerim so jih člani izvršnega sveta dodali še nekaj. Pred tem pa velja zapisati ugotovitev, da je to žarišče potrebno obravnavati z drugačnega zornega kota, saj Rakova Jelša ne predstavlja samo problema

občine, ampak je to ljubljanski problem, kar potrjuje že podatek, da so bila v preteklih letih od štirih nalezljivih epidemčnih bolezni žarišča prav na področju Rakove Jelše.

In kako v prihodnje? Viški zdravstveni dom mora redno prijavljati novo obolenje, nadaljevati pa je potrebno z zdravstveno vzgojnimi deli v VVO, osnovnih šolah in s posamezniki. Izvršni svet poziva vse šole srednjega usmerjenega izobraževanja (sedaj na Aškerčevi), da pristopijo k zagotavljanju osnovnih higienskih pogojev, pri čemer je občinski sekretariat za občno upravo in proračun zadolžen, da prouči možnosti uporabe sredstev rezervnega sklada za elementarne nesreče za nujne posege v zagotavljanju higienskih pogojev zlasti v srednjih šolah na Aškerčevi. Občinska zdravstvena skupnost pa naj oblikuje rezervni sklad za zatiranje nalezljivih bolezni. Izvršni svet je zahteval in priporočil:

- da zaradi preprečevanja nekontroliranega naseljevanja na določenih območjih Mestni sekretariat za notranje zadeve ne izdaja stalnih oz. začasnih bivališ zgolj na osnovi ocene delavca (zlasti za območja, ki so znana kot barakarska odnosno črne gradnje).

- od uprave mestnih inšpekcijskih služb, da poostri nadzor nad novimi črnimi gradnjami in da v celoti upoštevajo in spoštujejo že sprejeti sklep izvršnega sveta (november 1984 – preprečiti sleherni novo začeto črno gradnjo)

- mestna sanitarna inšpekcija pa naj prouči, katera so tista območja, kjer so sanitarni pogoji pereči in temu primerno ukrepa

- prav tako pa naj mestne inšpekcijske službe organizirajo razgovor z vsemi pristojnimi dejavniki o dolgoročni sanaciji takih objektov oziroma ugotavljanja minimalnih pogojev bivanja.

NEZADOVOLJIV ODGOVOR LIZ – INŽENIRINGA

Napake, le kdo vas bo odpravil?

Pred časom je občinski izvršni svet obravnaval poročilo o stanju objektov zgrajenih iz sredstev vseh treh ljubljanskih samoprispevkov. Ob tem je sprejel vrsto pripomb, ki so zadevale »neodpravo« napak in pomanjkljivosti, ki se ob uporabi omenjenih objektov – vrtec in šol – dnevno pojavljajo. Skupaj z zahtevo, da se enkrat za vselej ugotovijo krivci odnosno povzročitelji teh nedopustnih napak, jih je posredoval LIZ Inženiringu kot organizaciji, ki je opravljala investitorski inženiring za objekte. Le-ta je posredovala odgovor, ki je po mnenju občinskega operativnega štaba odbora Samoprispevka III. nezadovoljiv.



– Ali je še potrebno najti krivca, ko pa se tako lepo igrajo?

Težko je v nekaj besedah oziroma stavkih predstaviti to problematiko, mogoče je dovolj ilustrativen že podatek, da je seznam teh napak odnosno pomanjkljivosti dolg štiri tipkane strani, da gre za 16 objektov, kjer so te večje napake prisotne domala že vse od pričetka njihove uporabe. V najbolj številnih primerih oziroma najpogostejše je prisotno naslednje: napake pri toplotni in zračni izolaciji, zamakanje streh, napuščev, žlebov, vlažnost sten, odpadanje ometa in odstopanje keramike, napake v ogrevanju in pri prežračevanju...

O tem s kakšnimi težavami in problemi se srečujejo vodstva šolskih in varstvenih objektov ob omejenih finančnih sredstvih, že skoraj ne gre izgubljati besed. Člani izvršnega sveta so se strinjali z oceno in ukrepi občinskega operativnega odbora in ugotovili, da je situacija tako na področju projektiranja kot izvedbe objektov samoprispevka in možnosti njihove uporabe izredno kritična. Odnos, pa naj si gre za izvajalce ali pa za pooblaščen organizacije za investitorske

posle – do teh problemov ni primeren. Smatrali so, da naj se sam investitor – to je skupnost samoprispevka natančno izreče o svojem odnosu do ZIL-a (v kakšni meri mu je posle poveril odnosno kakšno odgovornost terja). Ob tem pa se je izvršni svet pripravil vključiti v razreševanje teh odnosov v likor sam investitor tega ni sposoben. Takšno je torej stališče izvršnega sveta, saj je LIZ-Inženiring (sodi v ZIL) v svojem navedel, da je prav skupnost samoprispevka ali njen pravni naslednik merodajno mesto za odgovore glede napak.

Ohranitev naravne in kulturne dediščine

O tem, kakšne so smernice in elementi za varstvo naravne in kulturne dediščine za obdobje 1986–1990, so prav tako razpravljali na izvršnem svetu. Celovito gradivo so sprejeli (z nekaterimi dopolnitvami k finančnemu in kadrovskega delu) ter hkrati dali pripravljalcu – Ljubljanskemu regionalnemu zavodu za varstvo narave in kulturne dediščine – vso podporo v zvezi s pridobitvijo sredstev za vključitev v izdelavo naloga, ki zadevajo dolgoročni dokument Ljubljana 2000, saj je le-ta osnova za razpravo o srednjeročnih elementih.

Same smernice predvidevajo na področju ohranjanja naravne dediščine preselitev Botaničnega vrta na novo lokacijo, ob tem pa naj bi del tega vrta na sedanji lokaciji razglasili za naravno znamenitost.

Vzdrževalna dela bodo opravili na Emonskega zidu na Mirju ter na izkopaninah na Jakopičevem vrtu. Zaradi ogroženosti bo potreben korenit poseg na Plečnikovih piramidah na emonskem obzidju. Konservatorska in prenovitvena dela bodo stekla na Temkovem mlinu na Rašici, prenovili pa bodo tudi kmečko hišo v Želimljah. V načrtu je tudi obnovev Cesarske ute – paviljona na Cesti dveh cesarjev.

S prenovitvijo partizanske bolnice Krvavice bi predstavili tri avtentične bolnišnične objekte, na Mencingerjevi 29 bodo obnovili bunker, prav tako pa tudi v Hrastenicah v Gaugarjevi hiši. V načrtu so tudi večja popravila spomenika NOB na Riharjevi cesti, spomenika pred Vidmarjevo hišo in spomenika v Kozlarjevi gošči.

V tem obdobju se bodo nadaljevala tudi pričetka dela: ureditev Dalmatinove kapele na gradu Turjak, ureditev Ahacove cerkve nad Turjakom, popravilo in obnova Petrove cerkve v Dvoru, obnova fresk-cerkva v Zgončah in na Visokem nad Kureščkom, obnove polhograjskega gradu. Pričeli pa bi tudi z dvema novima akcijama – z izdelavo konservatorskega programa za prenovo graščine Bokalce in celovito prenovu cerkve v Strahomeru.

Odgovor na delegatsko vprašanje

23. januarja je delegacija KS Ig na 26. seji zbora krajevnih skupnosti postavila naslednje delegatsko vprašanje: »Kakšen je postopek nadaljnje sanacije lokalnega vodovoda na Igu po sprejetih sklepih izvršnega sveta skupščine mesta Ljubljane in izvedenih aktivnostih Mestnega vodovoda?«

ODGOVOR: Po ugotovitvi oporečnosti vode na območju, ki se napaja iz lokalnega vodovoda Ig, se je Mestni vodovod Ljubljana vključil v reševanje problematike.

V prvi fazi smo poizkušali dobavljati vodo iz vodarne Brest preko obstoječih cevodov, ter s tem izločili iz omrežja staro črpalnico na Igu, za katerega je bilo ugotovljeno, da je glavni krivec za neustrezno kvaliteto vode. Črpalnice je bilo neustrezno opremljeno za zagotavljanje obratovanja v zahtevnih higienskih pogojih in brez ustrezne metode razkuževanja vode, ki bi bila stoodstotna.

Ko smo priključili omrežje vodovoda Ig na cevovod napajanj iz vodarne Brest smo ugotovili, da dosegamo premajhne pritiske, da bi lahko voda prišla do rezervoarja in s tem do višje ležečih gorabnikov. Ker bi bile za padeč tlakov lahko krive okvare na cevovodih, smo pričeli z iskanjem okvar. Na primarnem omrežju vodovoda smo našli nekaj defektov, kateri so bili tudi takoj odpravljeni. Kljub temu in tudi z dodatnimi zaporami in preusmeritvami vode nismo mogli zagotoviti napajanje višjih predelov. Po končanem pregledu ugotavljamo, da je omrežje ponekod dotrajano in potrebno temeljite obnove, kar tudi povzroča dodatne težave in izgube tlakov.

Po analizi dobjenih rezultatov smo naše ugotovitve in predlog sanacije predložili izvršnemu svetu SML, Komiteju za komunalo, promet in zveze. V predlogu smo predlagali tri variante sanacije vodooskrbe. Izvršni svet je izbral prvo varianto in sicer sanacijo črpalnice Ig.

Po odobritvi sredstev s strani Zveze komunalnih skupnosti je Mestni vodovod, kot nosilec investicije in strokovno usposobljena ustanova, pričel s sanacijo črpalnice, ki zajema: ureditev zgradbe in zagotovitev pogojev sanitarnim predpisom, zamenjavo cevovodov in armatur v črpalni postaji, ter oprema za kontrolo delovanja, ureditev avtomatskega kloriranja s klorinatorjem Advance in ureditev električne instalacije.

Predvideno je bilo tudi avtomatiziranje delovanja črpal v odvisnosti od količine vode v rezervoarju, kar pa nismo mogli izvesti, ker nismo dobili soglasja za prekop preko parcele v privatni lasti. V rezervoarju in črpalni postaji smo izvedli vse za prehod na avtomatsko delovanje. V decembru leta 1984 smo z deli zaključili in sedaj naši delavci, zadolženi za kontrolo črpalnice, občasno še kontrolirajo delovanje črpalne postaje na Igu.

S tem je Mestni vodovod Ljubljana izpolnil dane zadolžitve o pregledu, sanaciji in kontroli črpalnice Ig in omrežje, ki se iz tega oskrbuje z vodo.

Mestni vodovod še ni predal izvršenih del na črpalnici Ig KS, ker še niso dokončno urejene finančne obveznosti z vsemi izvajalci. Takoj, ko bo investicija finančno zaključena, se bo izvršila primopredaja del.

MESTNI VODOVOD LJUBLJANA

